

UIT MIJN OUDE DOOS – DEEL 6

door Simon TPPEL

Wie van mijn speelmakkers kan ik mij nog herinneren?¹

* Mijn makker was Carlo Buts (acht dagen jonger dan ik en de zoon van de kleermaker in de Veldstraat, zijn vader was tevens ondervoorzitter van de Oostendse Turnvereniging Noordzee),

* Madeleine (Van?) Beselaere (dochter van de bakker, nu nog is er een bakkerij).

* Een dochter van dokter Daems, zij ging naar de balletschool en was zeer lenig.

* Rosette Dooms, mocht niet veel buitenspelen, moest piano studeren en is later meer bekend geworden onder de naam Rose d'Ivry, haar vader was koffiebrander en woonde op de A. Pieterslaan waar nu de kledingszaak "Coventry" is.

* De gebroeders van de boekhandel Degrijze. (jaren ouder dan ik, en waar zij woonden daar is nu een linnenhandel).

* Armand Maene van het café links naast de "Noordsterre"² van de sosjd. Als ik niet mis ben noemde het café "In de maene".

* De gebroeders Lingier, van de kleermaker op de hoek van de Veldstraat en de "Boulevard du Midi"⁴.

* en nog een hoop anderen van wie ik de naam niet meer ken (mijn verontschuldiging daarvoor).

Deze straat was een echte volksbuurt en daar er gem verkeer was, het ideale speelterrein voor de jeugd van toen,

Nog andere bewoners van de Veldstraat zijn in mijn geheugen opgekomen.

Over de deur van "Bloeling"⁵, was een grote inrit en een zeer deftig huis. Deze poort gaf uit op een binnenkoer waar vroeger de stallingen en de koetshuizen zich bevonden. De eigenaar was een gebrekkige die met één been van uit de knie rond draaide vooraleer hij hem op de grond kon zetten". Soms vroeg hij ons met een karretje⁷, lichte grond te gaan halen in het bos⁸. Wat we met plezier deden. Natuurlijk speelden we eerst met het karretje in het bos en op 't laatste ogenblik schepten we wat aarde en "klaar was kees". Met het gevolg dat hij niet tevreden was, maar wij wel.

Iets verder was het etablissement "Flora", dat naar het schijnt ook niet "te katholiek" was (volgens mijn ouders). Daar zaten meisjes van plezier, wat dit betekende heb ik maar later vernomen. Nu is er de balletschool van Rose d'Ivry gevestigd..

Op de hoek van de Torhoutsesteenweg en de Veldstraat was er een café-chantant en dancing de "Stad Roeselare". Soms mocht ik mee wanneer er variété gegeven werd.

Op de Boulevard du Midi had men nog een grote zaal "Bij Prosper"⁹ waar tijdens de tweede oorlog "Bertino" optrad met liedjes en ten voordele van "Het pakje van de soldaat", een actie van het Rode Kruis.

¹ Mijn verontschuldiging indien ik de namen niet juist schrijf.

² In feite "De Noordstar".

³ nu de SP-A.

⁴ Nu Alfons Pieterslaan

⁵ Zie "uit mijn oude doos nr 4".

⁶ Volgens mijn ouders was het een oorlogsinvalide.

⁷ Een omgebouwde kinderwagen.

⁸ Maria-Hendrikapark.

⁹ Nu een winkel waar men alles kan kopen aan zeer goedkope prijs (dit is geen reclame).

Op de hoek van de A. Pieterslaan en de Rogierlaan was er nog een etablissement met een soort "Pierement" die open gehouden werd door een zekere "Lang Jan", zijn zoon hield later een garage open op het einde van de Frère Orbanstraat.¹⁰ Kort vóór de oorlog heeft "Lange Jan" prachtige zandtapijten gemaakt (of laten maken - dat laat ik voor wat mijn geheugen mij nog vertelt).

Volledig aan de andere zijde van de Veldstraat was de muur van het Hospitaal. Daartegen kon men "schotten" zoveel men wilde. De nonnetjes van het Hospitaal die achter de muur hun brevier lazen, zegden er niets van.

Aan de overzijde van deze straat waren de huizen van de Kairostraat.

Voor de jeugd had men in bijna iedere straat een spekkenwinkeltje, in de Veldstraat 85, op de hoek van de Boulevard en de Romestraat, op de hoek van de Amsterdamstraat en Ieperstraat, en je mag er zeker van zijn dat er veel waren.

Eigenaardig genoeg de meeste noemden "Louize-tje" van daar of van daar. Eén winkel droeg onze voorkeur (maar niet de voorkeur van onze ouders) "D'aptjes"¹¹. Wanneer men "zantjes"¹² verzamelde dan kon men die daar ruilen zonder iets te kopen. Later hebben zij voor Charel Rommelaere van de verkoopszaal "d'oud Oostende" in de Amsterdamstraat, alle verkochte waren bij de kopers gebracht met hun stootkar.

Het waren magere mannetjes maar ze hadden zeer veel macht in de spieren en waren dan ook zeer geschikt voor het verhuizen van meubels en soortgelijke zware of lichte stukken huisraad.

PLATE-VEILING 2004

Voor de veiling 2004 werden de volgende schikkingen genomen :

1. De aanbieder moet een getypte, of minstens zeer goed leesbaar geschreven, lijst met de te veilen stukken overmaken aan J.P. Falise, H. Serruyslaan 78/19, Oostende en dit ten laatste tegen 10 januari 2003. Ieder stuk MOET een minimum van beschrijving (maar hoogstens 2 lijnen) omvatten.
2. De geschatte waarde per stuk moet minstens 3 €. bedragen.
3. De lijst wordt door het bestuur nagezien met mogelijkheid tot schrapping van bepaalde stukken.
4. Op de avond van de veiling, donderdag 29 januari 2004, zal deze lijst te koop zijn.
5. Het bestuur houdt zich het recht voor de veiling te annuleren indien het aanbod te schraal is,
6. Verder blijven de vroegere schikkingen van toepassing :
 - een % komt ten goede van De Plate. Dit procent wordt vastgesteld op 20 % dat afgehouden wordt van de verkoopsom
 - de stukken (boeken, foto's, affiches, plannen, enz. maar geen breekbare voorwerpen) moeten betrekking hebben op Oostende of de kuststreek.

¹⁰ Zoals je ziet was er aan vermaakgelegenheden geen gebrek De TV was er niet en het waren prettige ontmoetingslokalen.

¹¹ Het waren enkel broers en die hadden een aangezicht dat veel gelijkenis had met het dier.

¹² Prentjes